

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἔτησία τῆς Εφημερίδος ἐν τῷ τῆς ἐπιγραφῆς Δραχ. 30.
καὶ ἐκτὸς 36.
Τιμὴ καταχώρησός διὰ τὰ δικαστικά. 12 δι' ἑκάστην γραμμὴν.

Ὅσπερ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέρει τοὺς εὐψυχωτάτους πρώτους
τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμοτάτους
καὶ δικαιοτάτους προεστάται τοῦ πλήθους. « Ἀριστοτέλης »

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Διπλωματικαὶ σχέσεις τῆς Γαλλίας μετὰ
τῆς Ἑλλάδος.

Ὅτι καὶ ἂν λέγωσιν οἱ Ῥώσοι καθὼς καὶ οἱ Ἄγγλοι, ἡμεῖς οἱ Γάλλοι δὲν διδομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα δειγματικὰ θελήσεις, ὅτι θέλομεν μεταχειρισθῆ τὴν ἀγίαν θρησκείαν μας ὡς μέσον τοῦ νὰ ταραξώμεν τὴν εἰσχυθεῖσαν ἤδη εἰς τὸ Βασίλειον τοῦτο ἡτυχίαν. Ἄν θὰ ἔλθῃ μία ἡμέρα καθ' ἣν καταπραῦθέντα τὰ πάθη, κατετρεμμένοι αἱ ἀνησυχίαι καὶ διασκεδασμένοι αἱ προλήψεις συγχωρήσωσιν εἰς τοὺς Χριστιανούς τῆς Ἀνατολῆς νὰ σπουδάζωσι τὰς δογματικὰς διαφορὰς αἱ ὁποῖαι τοὺς διαχωρίζουσιν ἀφ' ἡμῶν, καὶ νὰ ἐξομαλύνωσι τὰ κωλύματα ἅτινα ἐμποδίζουσιν τὴν ἐνωσιν τῶν δύο ἐκκλησιῶν, ἡ χράα μας θέλει εἶσθαι σημαντικὴ, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἔργον πεποιθήσεως καὶ συνειδήσεως εἰς τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὸ παραμακρὸν μέρος ἢ πολιτικὴ, καὶ τὸ ὅποιον δὲν δύναται ν' ἀλλοιωθῇ τὰς μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων μας σχέσεις, μήτε ν' ἀφαιρήσῃ ἀπὸ αὐτῶν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νὰ ἐνεργῶσιν ὑπὲρ τοῦ μεγαλύτερου τῶν λαῶν συμφέροντος.

Τὴν διακογῆν ταύτην διετηρήσαμεν πάντοτε, ἢ πρὸς ἀποδείξιν τῆς ἀληθείας ἃς ἐξετασθῆ ὁ δρόμος τὸν ὅποιον ἐξέδειξε τὸ Μυστικὸσυμβούλιον τῆς Γαλλίας ἐκ καιρῷ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως. Ἡ Κυβέρνησις μας τὴν ἐπροστάτευσεν, ἐπέτελλεν πρὸς βοήθειάν της τοὺς στρατιώτας καὶ τὰ πλοῖα μας καὶ ὑπεστηρίξαμεν διὰ τῶν συμβουλῶν καὶ τῶν χρημάτων μας τὴν ἀναγεννωμένην διεύθυνσιν της. Ἐνῶ δὲ αἱ ἄλλαι δυνάμεις ἔσπερον ταραχὰς μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ συνάμνουον κατὰ τοῦ μέλλοντος της, ἡμεῖς δὲν ἐπαύσαμεν ἀπὸ τοῦ νὰ διδάσκωμεν τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὁμόνοιαν καὶ ποσῶς δὲν ἐκουράσθημεν εἰς τὴν ἀφιλοκερδείαν μας. Ἴσως εἴμεθα ἀδύνατοι, ἀλλὰ δὲν ἐδείχθημεν πώποτε ἐχθρικοὶ ἢ ἀδιάφοροι.

Εἶναι παράδοξον ὅτι πρὸς ἀνταμοιβὴν τοιούτων ἢ τοσοῦτων ἐκδουλεύσεων δὲν ἀπῆρτησε πώποτε ἡ Γαλλία τὴν παραμικρὰν παραχώρησιν δυναμένην νὰ ἐκφοβίσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως, διὰ τὴν κατηγορητοὶ ἀπὸ τοὺς ἀντιζήλους της ὡς καθολικὴ, καὶ ὡς ἐνασχολουμένη εἰς διάδοσιν τοῦ δόγματός της (propagantiste). Ἄν

ὑποτεθῆ ὅτι γίνεται χρῆσις θρησκευτικῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα συμφέροντος ὑπὲρ τινος φιλαυτίας, δὲν γίνεται ὑπὲρ τῆς ἰδικῆς μας ὅπερ ἀρκετὰ γνωρίζουσιν οἱ Ἕλληνες· ὅτι δὲ βλάπτει αὐτοὺς ἐνώπιον τῆς γνώμης τῆς Δυτικῆς Ἑυρώπης εἶναι, ὅτι θεωροῦνται οἱτοὶ ὡς ἀποκλειστικῶς ἀφοσιωμένοι καὶ ὑποταγμένοι εἰς τὴν Ῥωσικὴν ἐπιβρότην, ἐν ᾗ ἀπ' ἐναντίας προσπαθοῦν νὰ ὑπεκφύγωσι τῆς ἐξουσίας τῶν πρακτόρων ἐνὸς κάμματος τὸ ὅποιον εἶναι εἰκίον διότι εἶναι ἀνίσχυρον. Ἡ μεγάλη τοῦ λαοῦ μερίς, τὸ ἀναντιρρήτως πολυαριθμώτερον κόμμα τὸ ἐπιθυμοῦν πραγματικῶς τὴν δόξαν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, δὲν κρύπτει τὰς ὑπὲρ τῆς Γαλλίας συμπαθείας του, ἔχει δικαίω τῷ λόγῳ ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτὴν καὶ δὲν θέλει τρομαξῆ μήτε ἐν τῷ παρόντι μήτε ἐν τῷ μέλλοντι ἀπὸ χίμαιρας καὶ ἀπὸ θρησκευτικῶν αἰσθημάτων, δι' ὧν ἠβηλῆσαν τινες ν' ἀποπλανήσωσι τὸν πατριωτισμὸν του.

Ἄν ὑπάρχουσιν Ἕλληνες τινες τῶν ὁποίων τὴν καλὴν πίστιν ἠδυνήθησαν ν' ἀπατήσωσι με τεχνάσματα ἐπιτήδεια μὲν ἀλλ' ἄπιστα, ἃς ἐνθάρρυνώσιν. Ἡ Γαλλία εἶναι ἡ μόνη ἴσως δύναμις ἀπὸ τῆν ὁποῖαν δὲν δύναται νὰ φοβηθῶσιν εἶναι τοῦλάχιστον ἡ μόνη δεῖξασα σταθερότητα καὶ ἐνέργειαν πρὸς ὑποστήριξιν καὶ προστασίαν τῆς ἀνεξαρτησίας των. Ἄς μὴν ἀπομακρύνωνται λοιπὸν ἀπὸ ἡμῶν ἕνεκα τῆς θρησκείας μας. Καθολικοὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν ἐπιθυμοῦμεν μὲν νὰ μας ἐνώσῃ μετὰ τῶν Ἑλλήνων δεσμὸς ἰσχυρότερος παρὰ πολιτικαὶ σύμμαχοι, ἢ νὰ ἐπισχίσῃ τὴν φιλίαν μας, ἀλλὰ δὲν ἀπαιτοῦμεν οὐδὲ δυνάμειν ν' ἀπαιτήσωμεν ὡς μισθὸν τῶν βῆθημάτων μας προσέγγισιν μὴ ἔχουσαν κάμμιαν ἀξίαν, ἂν δὲν γίνεται αὕτη ἐλευθέρως καὶ ἐκουσίως. Σέβόμενοι πολὺ τὴν θρησκείαν μας δὲν θέλομεν τὴν καταστήσει πολιτικὸν ὄπλον, προτιμῶντες νὰ ὑπάρχῃ εἰς τοὺς διαχωρισμένους ἀφ' ἡμῶν ἀδελφοὺς μας, ὁποιοῖδήποτε ἤθελον εἰσθαιούτοι, πλειοτέρα εὐκλείνια κατὰ τῆς ἀσεβοῦς φιλοσοφίας τῆς ὑποκαταστάσεως τὰ ἰδιαίτερα τῶν πολιτῶν ἤθη, καὶ τὴν δημοσίαν παντὸς κράτους μεγαλειότητα.

Ἡ Ἑλλὰς χρεωστῆ νὰ ἐξετάσῃ ἐπιμελῶς τὴν θέσιν της καὶ νὰ γνωρίσῃ τοὺς ἀληθεῖς φίλους της. Τοῦτο πρέπει νὰ πράξῃ ἤδη παρ' ἄλλοτε ποτε. Πρὸ ὀλίγου καταπεσῶσα ὑπὸ τὸ ἴδιον βάρος τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας καὶ συρθείσα ἔπειτα ἀπὸ φιλαύτους χείρας κλονεῖται ἐκ νέου.

Ἡ Ἑυρώπη δὲν θέλει ἀτενίσῃ τὴν φορὰν ταύτην τὰς ὀφείας της μὴτε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, μὴτε εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἀλλ' εἰς τοὺς Χριστιανικούς τῆς Ἀνατολῆς λαοὺς καὶ ἰδίως εἰς τὴν ἐλευθέρην Ἑλλάδα· τὸ μέρος (rôle) εἶναι τῶν Ἑλλήνων εἶναι σθεδρὸν καὶ δύσκολον, ὥστε οἱ ἀγαπῶντες αὐτοὺς χρεωστοῦν νὰ τοὺς συμβουλεύωσι καὶ νὰ λέγωσι πρὸς αὐτοὺς, τὴν ἀλήθειαν. Προσκαλοῦμεν ὅθεν τὴν εἰς τὸ το προσοχὴν τῶν ἀρχόντων των καὶ τοῦ περιοδικῶν των τύπου ὅστις κατὰ τὴν ἀποστολὴν του χρεωστῆ νὰ φωτίξῃ τὰ πνεύματα. Ἡ εὐμένεια τοῦ περιοδικῶ Ἑλληνικοῦ τύπου δι' ἧς ἐπανακεκιδεῖ τὰ ἄρθρα μας, καὶ ὁποῖος τῶν Ἑλλήνων τοῦ νὰ ἐπισυρβῶσιν εἰς ἑαυτοὺς τὸ σέβας τῆς Χριστιανικῆς Ἑυρώπης, μὰς ἐπελπίζουσι ὅτι θέλουσι μὰς ἀκούσει ἀνευ προλήψεων, καὶ ὅτι ἡ ὠφέλεια δι' ἧς ὑψώσωμεν τὴν σημαίαν τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν μας δὲν θέλει γίνεαι αἰτία ὤσεως (repulsion), ἀλλὰ θέλει χρησιμεύει ὡς νέον ἐχέγγυον τῶν ἀνεξαρτήτων φρονημάτων μας, καὶ τῆς ἀμεροληψίας μας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς πατρίδος των πράγματα.

(Ἐκ τῆς Καθολικῆς Ἐνώσεως.)

Ἀναγνώσκομεν εἰς τὸν Σημαφόρον.

Ὁ κύβος ἐρρίφθη ἤδη ἠμετακλήτως. Τὸ ζήτημα τῆς Ἀνατολῆς ἔλαθε τοικυτὴν ζωϊκότητα, ὥστε δυνάμεθα νὰ προκαλέσωμεν τὸν ἑκ νέου διπλωμάτην νὰ ὀρίσῃ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν θέλει λυθῆ ὁπωσδήποτε. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι κληθὴς Πρωτεύς λαμβάνων καθ' ἑκάστην νέαν μορφήν· ὡς δὲ ἐκ τῆς μυθολογουμένης γῆς ὅπου ἐγεννήθη θυνάμεθα νὰ τὸ ὀνομάσωμεν ἑκτογκέφλον ὕβραν ἔχουσαν τὸ παράδοξον προτέρημα νὰ ἀναγεννᾶται ὑπὸ τὸν σθῆρον τὸν νομίζοντα ὅτι ἐκοψε τὰς κεφαλὰς της.

Τὸ ζήτημα τῆς Ἀνατολῆς κατεδικάσθη, φαίνεται, νὰ ζῆσῃ ὅσον θέλει ζῆσει καὶ ἡ Ἀνατολή, ἀναπνέεται μικρὸν εἰς τὸ σκοτὸς ὅπου τὸ ἐρρίφθη ἡ Ἑυρωπαϊκὴ διπλωματεῖα, ἀλλὰ φέρει μεθ' ἑαυτοῦ στοιχεῖον ζωῆς, ὥστε ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θέλει θεωρηθῆ ὡς κοιμώμενον, θέλει προηγηθῆ ἀπὸ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει ἐκσταγῆ τρομερῶς.

Πρέπει νὰ γνωρίσωμεν ὅμως ὅτι αἱ δυνάμεις αἱ ἔχουσαι μέγιστον συμφέρον ν' ἀναζωογονήσωσι τὸ ζήτημα τοῦτο, μένουσι πάντοτε πισταὶ εἰς τὴν σκληρὰν πολιτικὴν των. Μίαν μόνον φορὰν ἐδείξε θέλησιν ἡ Ῥωσσία νὰ τὸ

Νέα Κυβέρνησις πρέπει να άντι-
κατατονηση εκείνην, τήν όποί-
αν ήθελε ή Πρόνοια θέλει κατα-
σχεφειν και όσον μία επαρχία θελει
απομακρυνή απο την Τουρκίαν, δέν θελει είσθαι
θεοκτα ύπερ του συμφέρντος της Ρωσίας,
της Αυστρίας, της Αγγλίας, ούτε της Γαλ-
λίας, αλλά του αναγεννωμένου ελληνικού
Κράτους.

Αλλ' ή Δύναμις αυτή όφείλει να έντυ-
πώση και ώς είς τόν νούν της,
ότι δια να ήται ό πυρήν μιας νέας ελληνικής
αυτοκρατορίας πρέπει να αποδείξη είς την
Ευρώπην, ότι της όμονίας, δια της δραστη-
ριότητος και της έμπεδούσεως όλων των θεσμο-
θεσιών της, ότι είναι ήξισ. Το μέλλον είναι
ύπερ του Βασιλέως Όθωνος και των Έλλη-
νων. Αλλ' ό λαός ούτος όφείλει να προσέχη
κακώς να μη κινή κανέν άπερίσκεπτον κίνη-
μα, θυνημένον να δολφή την ύψηλήν είμαρ-
μένην του.

Ας εξακολουθήσωσι λοιπόν αι μεγάλαι Δυ-
νάμεις να ύποσ ηρίζωσιν ειλικρινώς, την Όθω-
μανικήν αυτοκρατορίαν, ας ήται μάλιστα σύμ-
φωνοι να καταδικάζωσι πάσαν επανάστασιν
των Τουρκικών επαρχιών. Αλλ' όταν συμβάν
τα πρηνε νοημένα ή άπρονόητα
επελθωσιν, ας συννοηθώσι από της σημερον
ότι αι ύρωπαϊκάι επαρχίαι, αείωνες εκ της
φοράς των πραγμάτων ήθελον άποσπασθή από
την ήμετέληνον, θέλουσιν συσσωματω-
θ ή με τήν Ελλάδα.

Η Γαλλία, ής είδείθη τόσον γενναία ύπερ
των Έλλήνων, όφείλει επί πάσιν να εκφρασθή
ελευθέως περί του άντικειμένου τούτου, και
άπο της σημερον ώρειλε να διακηρύξη σταθε-
ρώς και ειλικρινώς, ότι δέν θέλει συγ-
χωρήσει ούδ έπο τε να γενή ούδεμία
δεσμέλις της Τουρκικής αυτοκρατορίας,
πρός όρελιν της Ρωσίας, της Αυστρίας, υ-
τε της Αγγλίας.

Όσο πλείονρον ή Γαλλία είδείθη άριλο-
κερδής προς την Ελλάδα, τόσω μάλλον έχει
τό δικαίωμα να είπη. Δέν θέλω να λά-
βω τι πατε δια τόν έαυτόν μου,
άλλα δέν θελω άφήσει να λάβη
και κάνας άλλος.

Έχων την σταθεράν πεποιθήσιν, ότι ή ευ-
χή την όποιαν εκφράζω, είναι εκείνη όλων των
Γαλλών, είς όποιονδήποτε κόμμα και άν άνή-
κωσι δέν άμφισβώλω μάλιστα την σ ή με-
ρον ότι ή Ρωσία και ή Αγγλία επιθυμούν
και αύται ειλικρινώς τόσον την ύποστήριξιν
του νέου Βασιλείου, όσον και την σταθερότη-
τα της Τουρκικής αυτοκρατορίας. Αλλ' ως
φιλέλλην και ως Χριστιανός, συλλογίζομαι πε-
ρι του μέλλοντος το όποιον επιθυμώ εξ όλης
καρδίας.

Είς των μελών των πρώην φιλληληνικών
Επιτροπών
(Έλληνικός Παρατηρητής)

Γ Α Λ Λ Ι Α .

Η βουλ ή των αντιπροσώπων κατεγίνετο μέχρι
της 5 Αυγούστου είς εξέλεγειν των πληρεξουσίων
εγγράφων των αντιπροσώπων, και έπομένως ένη-
σχολήθη προς έκλογήν του προσωπικού του γρα-
φείου της. Είς τόν διορισμόν του Προέδρου έλ-

θε χάρκι πισμακλώδης μάχη, αλλά καιτι ένω
θέντος τώ κυρίου Δουφκέρου μετά της άριστερας
και της κεντρικής άριστερας, και λαβόντος κατά
συνέπειαν τούτου πολλούς ψήφους, ό κύριος Σαυ-
ζέτος ύποψήριος των (censeurs) έλα-
βε την πλειοψηφίαν δια ψήφον 43 επίτυχών ύπερ
αυτού είς δευτέραν ψηφοφορίαν ψήφους 227.

Ο αριθμός ούτος των 43 πλειοτέρων ψήφων
δέν έθεωρήθη ως νίκη του ύπουργείου κατά της άν-
τιπολιτεύσεως, διότι είς την πρώτην ψηφοφορίαν
δέν έλαβεν ό κύριος Σαυζέτος είμή 210 ψήφους,
καθότι όλαί αι αντιπολιτεύσεις ήνωμέναι άντέθε-
σαν είς αυτόν άνώτερον αριθμόν ψήφων, αλλ' ό φό-
βος έπομένως ύπουργικής τισης κρίσεως είς τας
παρούσας περιστάσεις και πρό της συζητήσεως
του περι άντιβασιλείας νόμου, υπεχρέωσε πολλούς
των βουλευτών να προσθέσωσιν είς την δευτέραν
ψηφοφορίαν και τας ιδιόκας των ψήφους είς τας
210. Συνάγεται όθεν από ταύτην την πρώτην
πάλην των κομμάτων ότι το σημερινόν νομοθετι-
κόν σώμα δέν θέλει είσθαι ύπερ του ύπουργείου,
και ότι ό κύριος Ιουζέτος διακρίνει ύπουργός κατά
συμβιβασμόν τρόποι τινα, υποκείμενος να πέση
είς πρώτην μεταβολήν, μολοντούτο τά αίτια διών
εδυνήθη να λάβη την πλειψηφίαν είς τόν διορι-
σμόν του Προέδρου της βουλής, μάς έπελπίζου
ότι μέχρι τέλους της περι άντιβασιλείας συζητή-
σεως, δέν θέλει λάβει χώραν κατ' αυτού κινήσις
σοβαρά προσβολή.

— Την τρίτην του ένεστώνος μηνός έτελέσθη ή
κηδεία του αποδωσαντος Δουκός της Αύρηλίας με-
τά της προσκυμένης πομπής, την δε τετάρτην
μετεφέρθη τό λείψάνόν του είς την Δρουζην δια
να τεθή είς τόν βασιλικόν τάφον. Είς την κηδεί-
αν ταύτην παρευρέθησαν δεκα χιλιάδες περίπου
ψυχί.

ΙΝΔΙΑ ΚΑΙ ΚΙΝΑ.

Αι τελευταίαι της Ινδίας και της Κίνας άγ-
γελίαι δέν αναφέρουν μηδέν σπουδαίον. Οι έτή-
σαιο άνεμοι ώθούντες τόν Αγγλικόν στόλον προς
τό Πεκίνον εμπόδίζου πάσαν συγκοινωνίαν με-
τά λοιπά πλοία, είς τρόπον ώστε άγνοείται τί
συνέθη είς την πρωτεύουσιν ταύτην. Πληροφο-
ρούμεθα μολοντούτο ότι πλησίον της Νογγης έ-
δόθη μάχη είς την όποιαν οι Αγγλοι άπέβησαν νι-
κηται μετά μεγάλην ή άνήκουστον αντίστασιν εκ
μέρους των Κινέζων.

— Οι είς Κανδαχάρ και Ίελλαλαβάδ δύο
Αγγλικοί στρατοί διαμένουν στάσιμοι ένεκα της
ελλείψεως των της μεταβάσεως μέσων, ώστε αντί
να ήται είς κατάστασιν επιθέσεως φοβούνται μη
προσβληθώσιν από τους έθρούς των ένθα βρύνθεν-
τας ως εκ της άδρακείας των.

Μολοντού διεδοθήσαν εσχάτως πάμπολλαι φη-
μαι περί γενικής δήθεν επανάστασεως συμβάσης
είς την Ινδίαν, φαίνεται όμεινσι εισέτι ήσυχοι οι
λαοί αύτοί. Λέγεται μολοντούτο ως βέβαιον ότι
άπαλώσθησαν περι τόν Γαγγη τεσσαράκοντα πε-
ρίπου Αγγλικά πλοία από τρεμεράν θυελλαν.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

Αναγινώσκωμεν είς την Εφημερίδα της
Αυγούστου τας επίμεινα.

Τά συμβαίνοντα ήδη είς την Σερβίαν, Μολ-

δάβια και Βλαχίαν, και είσως ή είσβολή των
Μοντενεγρίνων είς την Σκύντραν τρομαξου με-
γάλως τούς Τούρκους, όστινες ύποθέτουν ότι ύπαρ-
χει συστηματικόν σχέδιον του ύποίου σκοπού εί-
ναι ή καταστροφή της σημερινής τάξεως των
πραγμάτων. Το Διδάξιον νομίζει επίσης ότι ό
Αυτοκράτωρ Νικόλαος θέλει εξουσιάσει τας επαρ-
χίας του Δανουβίου. Είναι μιν άληθές ότι ή
Πόρτα δέν ένουτιοίται είς την Ρωσίαν του να
ένεργη επίβροήν τινα επί των επαρχιών του Δανου-
βίου, αλλά δέν θέλει συνενάισει ποσώς να διευθύ-
νη ή Ρωσία τας επαρχίας ταύτας.

Είς τά περίξ της Σοφίας και της Νίσσης έ-
λαβον χώραν εσχάτως νέαι ταραχαι και άνησυχί-
αι. Λέγεται ότι άρχηγοί τινες Βούλγαροι επανέλ-
θόντες εκ της Σερβίας είναι οι αίτιοι αυτών των
άνησυχιών. Ο Πασσάς του Ριδνίου διαταχθή να
διευθύνη τρεις χιλιάδας στρατιώτας κατά της
Νίσσης, και προσέτι ότι μοίρα του στρατού του
στρατοπεδευμένου είς τό Μοναστήριον εξεστρά-
τευσε κατά της Νίσσης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Απόσπασμα του άρθρου του δημοσιευθέν-
τος δια της εφημερίδος ό Αίών του φέροντος
τίτλην » τά Προξενικά . »

Ολίγοι είναι οι δυνάμεις και έργοντες την
προαίρεσιν, ως ό Κ. Σίνκας και οι τούτου πα-
ρόμοιοι να αντιπροσωπεύωσιν επαξίως την
Έλληνικήν Κυβέρνησιν, και να υπερασπισθώ-
σι τούς Έλληνας. Οι πλείστοι των λοιπών
παρachoρoσι την διεξωγήν των Προξενικών
καθηκόντων είς τούς Γραμματείς των, όστινες
ως εκ της άπεριτησιφίας έργων, πολλοίς πα-
ραίτιοι δυστυχημάτων είς τούς συμπολίτας
μας, τά όποια ήθελον προληφθή, εάν οι Προξε-
νοι ήσαν Έλληνες, γνωρίζοντες ότι μίαν ήμέραν
ήθελαν επανέλθει έντός της Έλληνικής κοινότητος.
Βεβαίως οι νοδιορισθέντες Προξενοι Βούλγαρος,
Αθανασιάδης και Ρίκος θέλουσιν υπεραστι-
σθή τούς συμπολίτας των με περισσότερον ζή-
λον και ειλικρίνειαν από πάντα άλλον θαθύ-
πλουτον ύπήκοον ξένης Δυνάμεις.

Σ. του Σ. Σεβόμενος τούς κυρίους Βινέ,
σκον και Ρίζον τούς όποιους αναφέρει ό Αίών
είς το προηγούμενον άρθρον του, δέν δυνάμε-
θα να άποσιωπήσωμεν την άγανακτισήν την
όποιαν έπροξενησε και είς ήμάς και είς όλους
τούς συμπολίτας μας ή διαγωγή του κυρίου
Αθανασιάδου Έλληνικού έν Γαλιζία Προξενου
κατά του δυστυχούς Δημητρίου Στραφτοπούλου,
διαγωγή τοσούτον αξιοκατακίτος καθόσον εί-
ναι σκανδαλώδης, άν πρόπη να δώτωμεν πί-
στιν είς όλα τά διαφημιζόμενα.

Τον δυστυχή τούτον Στραφτόπουλον ύπήκοον
Έλληνα και άνθρωπον του άγώνος συκοφαντη-
θέντα κατ' είσήγησιν του κυρίου Αθανασιά-
δου, ως λέγει ή κοινή γνώμη, συλλαβών
ούτος και φορτώσας αλύσεις διεύθυνεν ένταυ-
θα δια να παρκαπεμφθή ένώπιον του άρμοδίου
Δικαστηρίου, μη συγχωρήσας είς την σύζυγον
του να συνταξειδεύση μετ' αυτού δια του ίδί-
ου πλοίου. Αν ταύτα πάντα είναι άληθή,
άτινα δέν μένει κήμια άμφισβώλια ότι η Σ.
Κυβέρνησις θέλει προσπαθήσει να ανακαλύψη,
και προσέτι άν ήται άληθές ότι μετά την πα-
ραπομπήν ένταυθα αυτού του Δημ. Στραφτο-
πούλου παραλαβών ό κύριος Αθανασιάδης
την περoυσίαν του, ως και τούτο διαφημιζε

και κινησθη αυτοχειροσκόπος κηδεμων αυ της αν, λεγομεν, η και αληθη ταυτα παντα χα ρκητριζουσα διαγωγην αξιοποιουσα, και μη συμ βιδαζομενην ποσως μ' οσα δημοσιευει ο Αιων υπερ αυτου συμπαθεις φερόμενος, ως ανη κοντος εις το κομμα του.

Ο συμπολίτης μας κύριος Κ. Μώραλης, ο υπηρέτησας την πατρίδα πρό του έρωσ γώ νος, κατά τον αγώνα και μετ' αυτον μέχρι της σημεριν υπηρετων, ο θυσιασθεις παντοιο τροπως υπερ της 'Ελληνικής ανεξαρτησίας, δεν ηθελεν εισθαι αράγε καταλληλότερος του κυρίου 'Αθνασιαδου αν εδωριζετο εις την θέ σιν αυτου, οστις και γνώσεις και πείραν περισ σότεραν του κυριου 'Αθνασιαδου έχει, και υπασχέσθεις ελαβεν ότι θέλει διορισθι εις υπη ρείαν δι ης ήλυνετο να πορίζεται εν ανέ σει τα χπολυτως αναγκαιουτα έξοδα της οι κογενείας του;

Αλλ' ο Μώραλης δεν έχει χαμοθρόν, κατά την παρομίαν, ουδέ δύναται να γινή κολαξ και παράσιτος εναντίον του ανεξαρτήτου χα ρακτηρος του, δια να κάμη χρήσιν του μέσου τούτου προς επίτυχιαν.

— Η Σ. Κυβερνησις εψηρεστήθη ν' ανταμείψη με άμοιβήν δραχμών 500 τόν γραμμαματέα του ενταυθα Διμεναρχείου κύριον Πέτρον Γρυ πέρην, γάρν των πρό πολλών έτων πιστών και δραστηρίων εις την υπηρεσίαν ταύτην εκ δουλεύειών του. Έπαινομεν την πράξιν ταύτην της Σ. Κυβερνήτεως μας ως υποσχο μένην μεγίστην εις την υπηρεσίαν ωφέλειαν.

— Η έφημερίς των 'Αγγελιών εδημοσίευσε δια του έσχατως εκδοθέντος φύλλου της, ότι οσον ουπω μέλλει να εκδίδεται ενταυθα έφημερίς πολιτική, και ότι συντάσσεται αυτης θέλουσ ει σθαι οι πλέον πεπαιδευμένοι και πολιτικοί αν δρες της πόλεως μας.

Το καθ' ημάς, ευχόμεθα ν' αληθεύση τοϋτο, αλλά το θεωρούμεν ως δυσκολοκατόρθωτον έργον.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Θεραπεία των χιμιάλων ή χιονίστρων.
Διάν' απυλλάττωνται τα βρεση από την ανηυχίαν των χιονίστρων την ύγληροτάτην και επιπέρευσαν πολλούς πόρους, ο προλήτης κύριος Β. Στόσερ καθηγητής της ιατρικής εις το Στρασβούργον μεταγιστάζεται, όταν αι χιονίστραι είναι πρόσφατοι και μη πληγωμένοι, καταπλάσματα από άλευρον λινοσπορου και ψύδα άρτου βρεγμένα από εκχύλισμα μολύ βδου (extrait de saturne). Τα καταπλάσμα τα ταυτα επικυέται εις τους πόδας του βρέφους εν κλιβ' της νυκτός, τα σηκώνει δε το πρωί και νίπτει ταυτοχρόνως τους πόδας τα. Δια της τοσοϋτον απλής θεραπείας ταύτης, εξα φανίζονται αι χιονίστραι εντος τριών ή τεσσά ρων νυκτών· άλλ' όταν ήναι παλαιά και δί δουν σημεία πληγώσεως, αλείφει ο Κ. Στόσε ρ τα πάσχοντα μέλη με (alcohol d' iode) αινόπνευμα ιώδες άπαξ τη, ημέρας και πολ λας ημέρας κατά συνέχειαν, και προσέτι τα αλείφει άπαξ της ημέρας διένεσ πτεροϋ με εν μίγμα νιτρικού όξειωσ και ύδατος της κανέλας. όταν δε αι χιονίστραι ήναι πληγωμένοι προσρέ χει ο κύριος Στόσερ αις έρεθιστικά θεραπευτι.

καθώς να ταχύνη την απόλυσιν, και κατά προτίμησιν εις το (Bioxyde de mercure ou precipité rouge) συσσωματωμένον με (axonge).

ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΦ' ΥΡΕΣΙΣ.

Ο κύριος Φ. Βουρδέτ εκάμεν αίτησιν προς την Βουλήν των Κοινών να διορισθι ειδική επιτροπή επιφορτισμένη να επεξεργασθι εις ποίαν κατάστασιν ευρίσκονται αι διαπραγμα τεύσεις της Κυβερνήτεως μετά του πλοίαρχου Βάρνερ έρευρετοϋ εντε νέου γένους τηλεβολικών σφαιρών. Κατά των σφαιρών αυτων δεν δύνα ται να άνθεξη κίμμη δύναμις θαλάσσιός τε και γήινος. Ο πλοίαρχος Βάρνερ επρότεινε να εγκαταλείψη εις την Κυβερνήσιν την έρευρεσίαν του ταυτην υπό πληρωμήν 400000 σερλι νών· ο πλοίαρχος οϋτος ενκυτήγησε δι έξόδων του μίαν Γολέταν, διαπνήτης 11000 σερλί γας δια να δώτη δείγμα των αποτελεσμάτων της έρευρετέως του, και ύπόσχεσται να κατα στρέψη εξ ολοκληρου εν πλουτον της γραμμής εις 65 μιλίων απόστασιν.

Δατήρησις του γάλακτος.

Γάλα θαλμένοσ εντός ύαλίου δοχείου και τεθειμένοσ εντος βυζωντος ύδατος εν τέταρτον της ώρας δύναται να διατηρηθι άβλαβός δια πολλά έτη.

— Από το έτος 1830 μέχρι του 1810 ηξήθησαν τα προϊόντα της 'Αγγλίας εις 1300.000.000 τη; δε Γαλλίας, μέχρι των 700.000.000. Η Ρωσσία εξοδεύει ήδη 40, 000.000, εμπορεύματα αγγλ. αντί των 30.000.000. Αι Κάτω Χώραι 14.000.000 αντί των 22.000.000. Η Γαλλία 60.000.000 αντί των 15.000.000. Η Γερμανία 120, 000.000 αντί των 80.000.000. Η Ιν δία 150.000.000. αντί των 80.000.000. Η 'Αουστραλία 50.000.000, αντί των 10.000.000 κτλ.

Μετά τοιαύτην πρόοδον τίς δύναται ν' άμ φιάλη ότι η 'Αγγλίε ευδαιμονεί; ή όμως δεν είναι αληθές τοϋτο. Όλοι αι πρόοδοι αυ αι ή βιομηχανική ύπυρχή και όλα τα έμπορικά παχάρια είναι ανεπαρκή εις τας ανάγκας της, διότι εκατομμύ κ εργατών απονήτηκον της πείνης, και είναι έτοιμοι να φέρουν το πυρ ή τον σιδηρον εις τα πελάτια των άριστοκρα τών φεροντες επί των σημαίων των τας εξής λέξεις "Άρτον ή αλάκ.

— Διηγούνται ότι δεκαπέντε ημέρας πρό της αποδιδώσεως του Δουλος της Αύρηλιας ή ρώ ησεν ο Πρίγγιψ οϋτος τον θαλαμηπουλον του νέου Γερμανιν οστις απελάμωκε την έμ πιστοσύνην του αν ποτέ έσκηφθη περι του επι τηδεύματος το όποιον ήθελεν αναγκαλισθι, αν ο κύριός του ήθελεν αποθνηι. Ο θαλαμηπό λος οϋτος εκπεπληγμένος από αυτην την άσυ νήθη έρώτησιν του Πρίγγιπος απήνητητε προς αυτον, ότι ποτέ δεν έσκηφή περι τοιούτου αν τικαιμένου, παρηχαλέσας τον πρίγγιπα να μην τον αναφέρη πλέον τί περι τούτου. Αλλ' ο Δούξ της Αύρηλιας επανελαθεν. Τι θέλεις

κίμμη αν τοϋτο συμβή, ήρωϋ απεκρίθη ο θα λαμηπόλος. Αϊ! φίλε! επανελαθεν ο Πρίγγιψ, αν τοϋτο συμβή σε συμβουλεύω να ζητησης την θέσιν του φύλακος της εκκ ητίας της Δρε ούζης δια να διαμένης πολυν καιρον πλησίον μου. (εκ διαφοριων εφημερίων.)

Προς τους Κυρίους Διε ίθην άς και Συμβού λους των εν Σύρω 'Ασφαλιστικών Καταστη μάτων.

» Η 'Ελλάς. Το 'Ελληνικόν ασφαλιστικόν » κητάστημα ή 'Ερμούπολις, ο Αϊλλος, το » Αιγαίον πελαγος, ή 'Ετικρία των Φίλων » ασφαλιστών και ή Φιλεμπορικη έτικρία.

Κύριοι! Διμυδίνω την τιμήν ν' απαντήσω εις το από 1/13 Ιουλίου προς με έγγραφον σας, δι ου με εκραχέτε τας ευχρεσθείς σας δια τας κατά των Ναυταπακτών προσπαθήσεις μου.

Δίν έχω, Κύριοι, λόγους αποχωρώντας δια να σας εκφρασθω την πληρην ευγνωσύνην με, διατήτην ποίαν ευχρεσθή ητε να προξενη σθητε εις με ευδαιμονίαν, τιμώντες με με τοι ουτον Ευχαριστήριον έγγραφόν σας, το όποι ον δεν εξηγεί άλλο παρα τα πολλή άξια αι σθήματα και τας επ' αληθεία ενάρετες διαθέ σεις σας· άλλ' εις με αυτον δεν δύναμαι να θεωρήτω ότι εις τας περιστάσεις αυτας επρο σπλήθησα τί περισσότεροσ παρά ο τι τα κληή κοντά μου μ' υπαχόρευσαν, και ή περι την ύ πηρεσίαν κατά χρεός άφωστίς μου. Πότε δεν δύναμαι να θεωρήτω εις έμην τον μεγαλη τέραν ευδαιμονίαν παρά όταν αισθάνομαι ότι προσπαθω δια το συμφέρον ευλαειν, και υπό ληψιν του έννουσ μου και του Σεβαστοϋ ημών 'Ανακτος. Τοϋτοσ σκοπόν προσθεμην ή τονάυτας άρχις θέλω διατηρηι ή παρα είσοτας καθ' όλον το διάστημα του πολιτικού μου σταδίου, και δύναμαι να σας προσθεσω Κύ ριοι, κατ' επαναληψιν, ότι ύμει ήδη απετελέ σκατε δια της ευγενούς κλοκαγκχθίς σας μέγισ τον μέρος της ευτυχίας μου.

Η αυτηρι καταδίωξις των Ναυταπακτών την ποίαν ή Σ. Κυβερνήσις κητέσθησεν αυθη ροτέραν έννοήσασα τα όλέθρια αποτελέσματά των, έδωσαν εις πάντα να έννοήθη ο ι ο 'Ελλη νικός χαρκτηρ δεν παύει ποτέ του να διαμέ νη εις την αυτην λαμπρότητα του, και ότι αν όλίγοι απονενημένοι πλοίαρχοι ύτέπι σαν εις το μαθηρόν αυτο έγκλημα οι πλεΐσι όμως όχι μόνον διαμένουν εις τον πρότερον χαρκτηρα των άλλ' επροσπάθησαν και αυ τοι την καταδίωξιν των αξιοκατακρίτων όλι γων συναδελφών των. Είς τοϋτο Κύριοι, εις τας μάρτυς εγώ ο ίδιος, καθήτι δύναμαι να σας βεβαιώσω ότι όλοι οι Ύαβρίανοί πλοίαρχοι ή λοιποί κητεδίωξαν τους κηκατητηντας παρο ώτας των. Είς το άντικείμενον τοϋτο όδεν έλπίζω και είμμη βεβαιός ότι δεν θέλωμεν ενκ σχοληθι πλέον ποτέ.

Έν τοσοϋτω Κύριοι, ευχρεσθηήητε να δεχ θητε τας εκραχθείς της προς ύμει; άπειροσίου ευγνωμοσύνης και άροπιστέως μου εις πών ότι αποβλέπει το εν είναι της ναυτιλί σς μας, μετά της υπερεξαιρτουσ υπυλήψείσ μου.

Έν Σύρω ην 29 Ιουλίου 1812 Ο Πατριώτης σας Δ. Χαριάτης